

31 Μαρτίου 2026

Ιερομόναχος Σάββας Καρυώτης (1837 - 31 Μαρτίου 1923)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Ιερομόναχος Σάββας Καρυώτης, «προθυμίαν έχων να γίνηται ωφέλιμος εις μοναχούς και λαϊκούς»

Ο κατά κόσμον Συμεών Σταμπολάκης γεννήθηκε στο Απέρειο της Καρπάθου στις 25.2.1837. Μικρός ακολούθησε τον εργολάβο οικοδομών πατέρα του στη Σμύρνη και στα Θείρα της Μικρασίας. Μετά τον πρόωρο θάνατο του πατέρα του υιοθετήθηκε κατά κάποιον τρόπο «υπό του διαπρεπούς επ' αρετή και πλούτῳ» Χατζή Παπαδάκη, κοντά στον οποίο έμαθε τα πρώτα του γράμματα. Αργότερα στη Σμύρνη έμεινε στον μεγαλέμπορο Θωμά Κουρμπά, «όστις ηγάπησε αυτόν ως υιόν, εστερημένος των τέκνων», αναχώρησε όμως γιατί ήθελε να τον παρασύρει στον προτεσταντισμό. Άφησε τα πλούτη για τη φίλη Ορθοδοξία.

Στη Σμύρνη συνδέθηκε πνευματικά με τον ιατρό μοναχό Χριστόφορο Λαυριώτη, με τον οποίο ήλθε στο Άγιον Όρος. Μετά από εκεί μετέβη στην Κρήτη και κατόπιν στην Πάρο, όπου εκεί «ενέτυχεν εις την μονήν Λογγοβάρδας πνευματικῶ τινι διαπρεπεί Ιεροθέῳ». Στην Πάρο συνάντησε για δεύτερη φορά τον Χριστόφορο, τον οποίο ακολούθησε ξανά στο Άγιον Όρος. Προσήλθε στον περιβόητο ασκητή του Άθωνα, μεγάλο νηστευτή και χαρισματούχο Γέροντα Χατζη-Γιώργη τον Καισαρέα († 1886) στο Κελλί του Αγίου Δημητρίου στην Κερασιά το 1864. Μετά τριετή δοκιμασία εκάρη μοναχός το 1867. Στις 22.4.1868 χειροτονήθηκε διάκονος και την επομένη, εορτή του αγίου Γεωργίου, πρεσβύτερος, από τον πρώην μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως, Δελβίνου και Χειμάρας Παντελεήμονα († 1875), που εφησύχαζε σε Κελλί της μονής Σίμωνος Πέτρας.

Ο ιερομόναχος Σάββας έκανε υπακοή στο αυστηρό τυπικό του Γέροντός του και συγχρόνως μάθαινε ρωσικά. Κατόπιν κατοίκησε στο Κελλί του Αγίου Ελευθερίου, στα Βουλευτήρια της Αγίας Άννης, για ένα διάστημα. Στη συνέχεια ήλθε στο Ιβηρίτικο Κελλί των Αγίων Αναργύρων Καρυών. Εδώ ασχολήθηκε με την έκδοση και διάδοση διάφορων πνευματικών βιβλίων, ιερών ακολουθιών και βίων αγίων. Κατά τον καλοκάγαθο υποτακτικό του μοναχό Κοσμά τον Καρπάθιο († 1965), ετελείωσε τον βίο του «προθυμίας έχων να γίνηται ωφέλιμος εις μοναχούς και λαϊκούς, διακριθείς επί ζήλω υπέρ του μοναχικού βίου, επί τη προς το δόγμα και τα καθεστώτα της αγιωτάτης ημών Εκκλησίας αφοσιώσει». Υποτακτικό επίσης είχε τον βιβλιόφιλο και βιβλιοπώλη μοναχό Αρέθα († 1965).

Επί δεκαετία ήταν ασθενής από ημιπληγία, «διέμενε κλινήρης, ευχαριστών αείποτε τω πατάσσοντι και πάλιν ιωμένω». Ανεπαύθη εν Κυρίω στις 31.3.1923, ημέρα Παρασκευή της Διακαινησίμου, εορτή της Ζωοδόχου Πηγής, αφού έπαθε νέα εγκεφαλική συμφόρηση, και μετέστη προς τον Κύριο της ζωής και του θανάτου, πιστός στον Θεό έως θανάτου γενόμενος, στον Αναστάντα Κύριο ημών Ιησού Χριστό, τον νικήσαντα το κράτος του θανάτου διά του θανάτου Του και «τω κόσμω ζωήν χαρισάμενον».

Πηγες - Βιβλιογραφία

Γερασίμου Σάλτη μονάχου, Προσκυνητάριον του Αγίου Όρους, Άγιον Όρος 1923, σσ. η΄- ι΄.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, «Μέγα Γεροντικό ενάρετων αγιορειτών του εικοστού αιώνας, τόμος Α΄ 1901-1955, σελ.173-175